

Discurs d'Ali Brancal

Moltes gràcies. Rebre aquesta menció em fa molt de comboi, no només perquè sempre és agradable que se't reconega una trajectòria sino perquè ve d'un associació de gent jove que segueix tenint ganes de juntar-se per crear un espai que imagine, també, combatiu.

La menció m'ha fet reflexionar quant ha hagut de combatiu al llarg de la meua vida. Molt, ja t'ho dic!

Hem combatut contra les estructures de poder que et volen callada, submisa i manipulable.

Hem combatut contra els masclismes, vinguen d'on vinguen. Combatim les desigualtats, les injustícies. I el combat més dur, combatre la indiferència. Però vull destacar que mai he estat sola en aquesta intenció. El feminisme construeix comunitat.

Per tant, aquesta menció és també per a les dones que han obert camí abans, les que m'han acompanyat en el camí i amb les que he compartit projectes, manifestacions, converses, buscant una manera de fer un món més just. I també per a les joves que seguiu tenint ganes de transformar el món que us estem deixant, molt al nostre pesar, però infinitament millor que ens el vam trobar.

La igualtat està molt lluny de ser una fita aconseguida, s'assemblaria més a una feina diària, constant i col·lectiva. I ens en queda molta, de feina.

Els drets de les dones tornen a estar en perill. Retrocedim en matèries de drets, es qüestiona la coeducació, es nega la violència masclista i es desfan programes que van costar molt de posar en marxa. De res valen discursos o només lleis que queden en res. Cal actitud, cal unitat, cal fermesa i cal més sororitat que mai.

Gràcies per recordar-vos de mi, no només per una qüestió d'ego sinó perquè crec fermament que cap trajectòria té cap sentit si no és referència per a les que venen darrere.

Hem d'alçar la veu i que se sàpiga que estem i que estarem. I que en som moltes.